

Bilag 3.

(Oversættelse).

Hin feroyski fólkaflokkurin
(radikalt sjálvstýri).

Samtlige Færinger kan i Dag uden Tvivl være enige om, at vore Afsætningsmuligheder i Storbritannien, som er knyttet til Sterlingoverenskomsten og færøske Penge, er det mest betydningsfulde Spørgsmaal i Øjeblikket. Hvis vore Afsætningsmuligheder falder bort, da ved alle og enhver, at Fornyelsen af Fiskerflaaden i det hele taget, alle vore Snurrevodsfartøjer og Trawlere, bliver en Byrde for Landet i Stedet for at være den altovervejende Samfundsstøtte.

Vi fra Folkepartiets Side er af den Anskuelse, hvilken vi ogsaa har givet til Kende, at den paatænkte Nyordning, hvis den træder i Kraft den 1. April 1948, snart vil have til Følge, at disse Afsætningsmuligheder falder bort, saaledes at vi i Stedet for bliver henvist til sammen med danske Fiskere at forhandle om en begrænset Kvota paa det britiske Marked.

Denne vor Anskuelse støttes for det første til Hovedindholdet i Nyordningen, der levner en Stilling som Landsdel i det danske Rige og ikke som et frit Land, og derefter i Særdeleshed til Ordene i § 10, hvor det bestemmes ved Lov: „Som Færing anses den, der har dansk Statsborgerret og er hjemmehørende paa Færøerne“.

Denne Lovbestemmelse medfører, at enhver dansk Statsborger har Ret til at flytte hertil med sine Ejendele — ogsaa Skibe m. v. — og faa Andel i de mulige Særrettigheder, der tilstaa os af fremmede Lande. Naar denne Nyordning er traadt i Kraft, er det vor Anskuelse, at hverken Islændinge, hvad angaar Fiskerirettigheder, eller Englændere, hvad angaar Afsætningsmuligheder, kan give „Færinger nogle Særrettigheder, da saadanne Rettigheder bliver da givet til danske Statsborgere“, som har Bopæl her, det vil sige til alle Danskere, der ønsker det.

En Nyordning er nødvendig. Vi maa fastholde, at denne skal og maa være i Overensstemmelse med Indholdet af Folkeafstemningen af 14. September 1946, uden for den danske Grundlov. Vi maa fastholde, at efter vore Anskuelser er en saa fri Stilling nødvendig for at værne vore Særrettigheder, og vi vil følgelig kæmpe for at sikre Færøerne en saadan fri Stilling, om end Nyordningen maatte blive en Virkelighed den 1. April 1948.

Da alle er enige om — i alle Tilfælde er det blevet fremholdt af alle politiske Partier —, at det er nødvendigt at værne vore Afsætningsmuligheder i Storbritannien og Fiskerirettigheder i Island, hvorfor har man saa ikke afgjort disse Spørgsmaal, forinden Aftalen er truffet med Danmark om Nyordningen? Det bliver sagt, at Danmark ikke kan træffe Afgørelser herom, og det er rigtigt, men Færøernes Lagting kunde for længst have indledet Forhandlinger med Storbritannien om Fornyelse og Sikring af vor Sterlingoverenskomst samt Fastlæggelse af vore Afsætningsforhold uden for dansk Kvota og tillige indledet Forhandlinger med Island om de Rettigheder, man kunde opnaa der. I Stedet for har Flertallet paa Lagtinget besluttet at udsætte disse Spørgsmaal, til Nyordningen er traadt i Kraft, hvilket er et stort Ansvar at paadrage sig.

Hvis Nyordningen har det til Følge — som vi ogsaa tror —, at Grundlaget for vore Særrettigheder i Island og Storbritannien falder bort, ønsker saa et Flertal af det færøske Folk, at Nyordningen alligevel skal sættes i Kraft? Dette Spørgsmaal tør vi besvare benægtende. Ingen Færing ønsker disse Rettigheder beskaaret og end mindre, at de skal falde bort.